

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין

אורית עקיבא

תובעת

נגד

נתבעים

1. טרוולייק בע"מ
2. אמיר מועלם

ב"כ התובעת – עו"ד תום שנפ

פסק דין

1. בפסק דין מיום 20.9.2020 אשר ניתן בע"א 16321-03-20, בית המשפט המחוזי הנכבד (כבוד השופטת ר' שמולביץ), קיבל את הערעור שהגישה התובעת על פסק הדין שניתן בהליך זה ביום 21.1.2020 וביטל אותו. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי נתבעת 1 ("הנתבעת"), הפרה את חוק התקשרות (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 ("החוק"). כן קבע כי בית משפט זה יקבע את סכום הפיצוי לתובעת בהתחשב במכלול השיקולים הרלבנטיים (סעיף 57). בהתאם, בפסק דין זה ייקבע סכום הפיצוי לתובעת.

2. בהתאם לסעיף 30א(1) לחוק, בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים לדוגמה ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ש"ח בגין כל דבר פרסומת שנשלח לנמען בניגוד להוראות החוק. סכום זה הוא תקרת הפיצוי, ובית המשפט מוסמך להפחיתו, בנסיבות המתאימות. בין השיקולים, שיש להביא בחשבון בפסיקת פיצוי לדוגמה, נמנו בסעיף 30א(1) שיקולים כדלקמן:

- א. אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- ב. עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- ג. היקף ההפרה;

כפי שנקבע בפסיקה, לא מדובר ברשימה סגורה וממצה, אך יש בה כדי ללמד על סוג השיקולים שבית משפט רשאי לשקול בקביעת גובה הפיצוי לשם הגשמת תכלית החוק. עוד בהתאם להלכה הפסוקה, על בתי המשפט להתייחס לרף העליון של הפיצויים שקבע

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

המחוקק (1000 ש"ח), כנקודת מוצא בקביעת גובה הפיצוי. (רע"א 7064/17 ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (11.12.2018)). ראו סעיף 42 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

3. כפי שנקבע בפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, הנתבעת כשלה בכך שלא ציינה בהודעות הפרסומת כתובת דואר יעילה ואפקטיבית. עוד כשלה בכך שלא ציינה כתובת דוא"ל נכונה להמצאת הודעת סירוב. בנסיבות אלה, בעת קביעת סכום הפיצוי פועלת לחובת הנתבעת המטרה לכוון את התנהגותה באופן שפרסום עתידי במתכונת זו לא יבוצע על ידה. שיקול נוסף לחובת הנתבעת הוא מספר דברי הפרסומת, כ- 400 הודעות, ששלחה לתובעת לאחר מועד המכתב הראשון של ב"כ התובעת (21.4.2016), והעובדה שמדובר בהפרה חוזרת ונשנית (נספח 11 לכתב התביעה). עוד יש לשקול לחובת הנתבעת את הצורך ליצור הרתעה אפקטיבית.

4. באשר לשיקולים לקולא, שיקול אחד נוגע לאפשרות שניתנה על ידי הנתבעת, לשלוח הודעת סירוב באמצעות הקשה על לחצן "הסר". כאמור בסעיף 51 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, בעניין הסיכון הטמון בלחיצה על קישור, בין היתר בשל חשש מנוזקה אפשרית, ניתן להבחין בין שולח המוכר לנמען, לבין שולח שאינו מוכר לנמען, ולאבחן את רמות החשש הסובייקטיבי של הנמען בכל מקרה ומקרה. בפסק הדין נקבע כי רמת חשש זו, יכול שתילקח בחשבון בעת קביעת שיעור הפיצוי. במקרה דנן, כאמור בסעיף 27 לפסק הדין מיום 21.1.2020, התובעת נרשמה לאתר הנתבעת לקבלת הודעות, הנתבעת הייתה מוכרת לתובעת ושלחה לה הודעות במשך שנים. בנסיבות אלה, שבהן דברי הפרסומת נשלחו לתובעת מגורם מוכר לה, לא סביר שהתובעת תחשוש מנוזקה בלחיצה על קישור ממקור זה. (ראו רע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD ואח' (9.2.2021) בו היה מדובר בתובע שהצטרף לשירותי הנתבעות).

5. בית המשפט המחוזי הנכבד הוסיף וקבע כי תום הלב של התובע יכול וישפיע על הפיצוי שיפסק, והוא אחד מבין מכלול השיקולים שאותם רשאי בית המשפט להביא בחשבון בבואו לקבוע את סכום הפיצוי (סעיף 46).

6. במקרה דנן, התנהגות התובעת לקתה בהיעדר תום לב. ראשית, העובדה, לפיה התובעת שלחה הודעות סירוב לכתובת דוא"ל no reply. ראו סעיף 53 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי, בו נאמר כי במקרה דנן, לחיצה על כפתור השב תוצאתה הייתה, משלוח הודעה לכתובת שתחילתה "noreply"; כי ברור על פניו, כי הודעה כזו ככל הנראה לא תגיע ליעדה; ושכן, היה על התובעת להבין כי משלוח הודעה סירוב לכתוב "noreply", אין בה תועלת. שנית, כפי שנקבע בסעיף 11 לפסק הדין מיום 21.1.2020, התובעת נרשמה לאתר הנתבעת

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 18-02-15636 עקיבא נ' טרוולייק בע"מ ואח'

ביוזמתה ונתנה את הסכמתה לקבלת דברי פרסומת מאת הנתבעת. טענת התובעת, לפיה היא לא נרשמה לאתר הנתבעת, וכן טענתה, לפיה לא יכול להיות שהיא נרשמה משום שהיא שומרת שבת (מועד הרישום חל ביום שבת), התבררו כלא מהימנות. כאמור בסעיף 48 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, התובעת לא ערערה על הקביעה, לפיה היא מסרה ביוזמתה את כתובת הדוא"ל שלה לנתבעת ונתנה את הסכמתה לקבל ממנה דברי פרסומת, וכי קביעה זו אינה שנויה במחלוקת. בהקשר זה ראו את הממצאים העובדתיים בסעיפים 12 ו-13 לפסק הדין מיום 21.1.2020. ממצאי היעדר מהימנות נוספים של התובעת פורטו בסעיפים 14 ו-23 לפסק הדין.

7. התובעת תבעה 75,000 ש"ח. בשים לב למכלול השיקולים שפורטו לעיל, סכום הפיצוי יועמד על 35,000 ש"ח. לאור סעיף 58 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, והחלטתו מיום 20.10.2020, החיוב יוטל על נתבעת 1.

8. נתבעת 1 תשלם לתובעת 35,000 ש"ח, בצירוף אגרת בית המשפט ובצירוף שכ"ט עו"ד בסך של 4,600 ש"ח.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ד' אדר תשפ"א, 16 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

עדנה יוסף-קוזין, שופטת

